

Forinden konferencens sammenkaldelse havde De forenede Nationers højkommisær for flygtninge anmodet deltagerlandenes regeringer om ved behandlingen af konventionens artikel 5, litra a og artikel 36 at være opmærksomme på de problemer, der opstår med hensyn til flygtninge, der har bevarret deres statsborgerret.

Et fra vestlig side fremsat forslag om at optage en artikel, hvori det blev fastslået, at ingen bestemmelser i konventionen skulle kunne fortolkes som involverende en pligt for opholdsstaten til at anerkende en ret for konsularembudsmanden til at beskæftige

sig med en statsborger i udsenderstaten, der er flygtning på grund af race, nationalitet eller politisk eller religiøs overbevisning, eller som søger asyl af en af disse grunde, kunne imidlertid ikke få flertal.

I stedet for en særlig artikel blev der derfor udarbejdet og vedtaget en resolution, hvori konferencen tager højkommisærens henvendelse til efterretning, anmoder De forenede Nationers generalsekretær om at gøre rette vedkommende bekendt med de stedfundne drøftelser af flygtningespørgsmålet, samt fastslår, at der ikke på konferencen blev truffet nogen beslutning i sagen.